

عنوان مقاله:

عادات غذایی میگو خنجری *Parapenaeopsis stylifera* (Edwards, ۱۸۳۷) در آب های ساحلی استان هرمزگان

محل انتشار:

فصلنامه محیط زیست جانوری، دوره 10، شماره 4 (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

میترا غفوریان - گروه شیلات، دانشکده علوم و فنون دریایی، دانشگاه هرمزگان، بندرعباس، ایران، صندوق پستی: ۳۹۹۵

محسن صفائی - گروه شیلات، دانشکده علوم و فنون دریایی، دانشگاه هرمزگان، بندرعباس، ایران، صندوق پستی: ۳۹۹۵

فرشته سراجی - سازمان تحقیقات آموزش و ترویج کشاورزی، موسسه تحقیقات علوم شیلاتی کشور، پژوهشکده اکولوژی خلیج فارس و دریای عمان، بندرعباس، صندوق پستی: ۷۹۱۴۵ - ۱۵۹۷

خلاصه مقاله:

این مطالعه با هدف بررسی رفتار تغذیه ای میگو خنجری *Parapenaeopsis stylifera* در آب های ساحلی هرمزگان (مناطق بین بندرعباس، هرمز و قشم) انجام شد. نمونه برداری به مدت ۱۲ ماه از تیر ماه ۱۳۹۵ تا خرداد ماه ۱۳۹۶ و با تور ترال کف ویژه میگو انجام شد. محتویات ۳۶۳ میگو با دامنه طول کاراپاس ۱۲ تا ۳۳ میلی متر مورد بررسی قرار گرفت. مواد غذایی شناسایی شده در روده میگو شامل سخت پوست (۸۴٪)، الیاف گیاهی (۷٪)، دیاتومه (۶٪)، فورمینیفورا (روزنه داران) (۱٪)، کرم نماتد (۵۷٪) و مژه داران (۲۸٪) و شکم پا (۲۸٪) بود. میزان شاخص CV در هر دو جنس متفاوت و به طور معنی داری در جنس نر بیش تر از ماده بود، درحالی که این شاخص در کلاس های طولی مختلف اختلاف معنی داری نداشت. هم چنین نتایج این تحقیق نشان داد که در بین غذاهای ترجیحی میگو خنجری بیش ترین فراوانی حضور مربوط به گروه غذایی سخت پوستان بود درحالی که میزان شاخص Fp در کلاس های طولی مختلف اختلاف معنی داری نداشتند. نتایج نشان داد سخت پوستان بیش ترین فراوانی حضور را در محتویات روده میگوها در همه مراحل رسیدگی تخرمان را به خود اختصاص داده بودند.

کلمات کلیدی:

میگو خنجری، ترکیب غذایی، شاخص های تغذیه ای، خلیج فارس

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1305625>

